

Sjösöndagen 19.9.2021

17. söndag efter pingsten

Joh. 5:19-21

Jesus sade till judarna:

”Sannerligen, jag säger er: Sonen kan inte göra något av sig själv, utan bara det han ser Fadern göra. Vad Fadern gör, det gör också Sonen. Fadern älskar Sonen och visar honom allt vad han själv gör, och ännu större gärningar skall han visa honom, så att ni kommer att häpna. Ty liksom Fadern uppväcker de döda och ger dem liv, så ger också Sonen liv åt vem han vill.”

Av havet finns det för många slags liv

”Om inte du annars känner din Gud, far till sjöss”, säger ett gammalt Västfinländskt ordspråk. Med det vill man påminna om havets oberäknlighet och Guds storhet gentemot oss människor.

Sjömannens kunskap är en förutsättning för en lyckad resa, men ibland är förhållandena sådana, att kunskapen inte räcker till och då ber man om Guds beskydd för att klara av situationen. I den internationella sjölagen fanns det länge begreppet ”act of God” för en möjlig orsak till olycka. Det användes då man inte kunde hitta någon annan logisk orsak till händelsen.

Man har farit till sjöss för att få näring, att hitta äventyr att fly sitt ansvar. Orsaker finns det säkert flera till, men i dag räcker inte endast äventyrlusten, när sjöfarten regleras med många internationella normer och man får inte jobb med bara att ropa på kajen.

Grundelementen för sjöarbetet, såsom långa frånvaron hemifrån, en tät arbetsgemenskap, en rörlig och ofta ostadig arbetsplats är samma som för hundra år sedan och så är också den psykiska påfrestningen större än i medeltal.

Redan från början av sin existens har Finlands Sjömanskyrka jobbat med utlandsfinländare. Även de har i tiderna farit över haven för ett bättre liv och tjockare bröd. De blev Sjömanskyrkans gäster då det inte fanns mycket annan kyrklig verksamhet för finländare – om något alls.

Traditionen har fortsatt tills dessa dagar, fast det finns en bred skala av utlandsfinländska föreningar och andra aktörer. I tiderna kom sjöfararna med efterlängtnade nyheter från Finland och som lokalkännare hjälpte utlandsfinländare sjöfarare på många sätt. Stigarna för sjöfarare och utlandsfinländare har ofta korsat varandra och livets öden är många gånger likadana.

Man sjunger ofta i psalmer om rytande hav och skummande vågor. I andra psalmer påminns vi om Guds kraft över havets styrka och om Glashavet som vi har som resans mål.

Havet har för landkrabbor varit till och med skrämmande, när det för kustmänniskor har varit resväg och källa för näring. Man fick inte vara rädd för havet, men ödmjuk framför det. Näring gav det genom transport och fiske och som sådan respektfull eftersom saker blev möjliga på och genom det.

Hela vårt liv är på ett sätt ”act of God”, som dagens Evangelietext berättar. Gud Son ger oss liv, om vi är villiga att ta emot det. Livet självt är Guds mirakel och det är upp till oss själva hur vi lever det.

Ibland för valet oss långt från det bekanta – såväl fysiskt som psykiskt. Då är det viktigt att komma ihåg sina rötter och bygga sitt hopp på en stadig grund. På grund av sitt arbete tillbringar sjöfararen en stor del av sitt liv och ofta även långt hemifrån. Över haven har man alltid flyttat från Finland och kommer alltjämt att göra det. Så här lär vi oss nytt och samtidigt ger av vårt till andra.

På och av havet får man sin näring på många sätt. Ett av de nya sätten är naturskydd, närmare skyddandet av havsnaturen. Där görs mycket frivilligarbete, men även företag och myndigheter är aktiva. Man har blivit vare om havens betydelse som livskällor. Ansvar som vi fick vid skapelsen har vi alltför länge glidit ifrån och en allt för stor ”saneringsskuld” har uppstått.

Jaakko Laasio
sjömanspastor
direktor för arbetet bland sjöfarare
Finlands Sjömanskyrka rf